

ханіе-то е така простичко начиненъ, както е начинено духало-то; всичка-та работа е да ся распуца и свива едно по друго грждна-та коруба. Болчимъ си распустимъ гржды-ты мы поймемъ та си напълнимъ бѣлый дробъ съ въздухъ; а колчимъ си гы свиемъ, мы отдынемъ, та испхдимъ въздуха изъ бѣлый дробъ. Нъ трѣбва да ся забѣлѣжи, че и при най-ярко отдыханіе бѣлыя дробъ докрай не ся праздны отъ въздухъ; ако да стаяше така, той бы ся свилъ и сплескалъ съвршенно, та и кръвь-та бы запрѣла да обыкала. Опытано и доказано е, че кога дыхамы кротко, мы отдышамы и отпущамы навънъ само на шесть едно отъ въздуха, что е у бѣлый дробъ и така повечето въздухъ — на мѣрки до 100 шесторни (кубическы) метра — остая си у бѣлый дробъ та ся смѣша съ колко-то въздухъ притече изново, и като по-топѣлъ той сгрѣва и него.

Откакъ поразбрахмы что-годѣ за дыханіе-то да разгѣдамы сега и друго едно явленіе, кое-то го придружава.

Вжглеродъ-тъ и водородъ-тъ отъ хранѣ-тѣ, както ся рече, минѣтъ въ кръвь-тѣ и колчимъ ся досягнѣтъ въ бѣлый дробъ съ кислородъ изъ въздуха, тѣй ся съединяватъ съ него; а вынагы кога ся съединява кислородъ съ вжглеродъ, все става горѣніе; за това тѣя вещества и у кръвь-тѣ съединять ли ся съ кислородъ въ бѣлый дробъ подпалѣтъ ся та горять, както горять вжглища-та въ печь-тѣ, до кога-то имъ притича изъ отворено-то ѣ устіе кислородъ съ тѣж разликѣ само че у печь-тѣ вжглища-та горять съ пламыкѣ, а вжглеродъ-тъ и водородъ-тъ у кръвь-тѣ ни горять безъ пламыкѣ. Нъ какъ ли можи до гори храна-та попытѣ щѣтъ мнозина.

Тово никакъ не е за чюденіе. Земѣте масло поупалѣте го, и вы щете видите че гори; то гори зачто-то у него има много вжглеродъ и водородъ, кои-то ся съ